

2018-12-21 Zomaar een zaterdag

Een tijdje terug gaf DJ Rose op vrijdagavond een feestje in kasteel Broekhuizen. HDS was daar goed vertegenwoordigd. Voor de entree hoefde je het niet te laten want voor een geeltje kon je de hele avond al dan niet dansend van de muziek van Rose genieten.

Je mocht van haar alleen naar binnen als je sjiek zwarte kleren droeg. Met een HDS-outfit kwam je er dus niet in, ook niet met het nieuwe mooi blauwe reserveshirt aan. Ook al heb ik het haar niet gevraagd ik denk dat Rose met haar voorkeur voor sjiek zwart een hommage wilde brengen aan Cornelis Jan van Nellesteijn de bouwer van het kasteel. Cornelis ligt nu in zijn eigen tombe achter het kerkhof, hij moest eens weten!

Onze buurvrouw ging ook. Ze ging in d'r eentje omdat haar man niet kan dansen en hij bovendien met de benen omhoog lag, hij had een licht griepje.

Het feestje van Rose was de volgende dag natuurlijk een geliefd gespreksonderwerp bij HDS. Zo ook tussen Gerard en mij.

Wat ik al wel verwacht had, was dat Gerard en Joke ook niet op het feestje waren geweest. Volgens een grootveldscheidsrechter van die dag kwam dat omdat de belbus 's avonds niet reed.

Omdat we niet zo thuis zijn in de muziek van Rose, vroegen Gerard en ik ons af welk soort muziek zij speelt. Zoals verwacht kwamen we er samen niet uit. Daarom vroegen we het aan een paar HDS-ers. Van de een kregen we te horen dat het om housemuziek gaat, van een ander dat het een mix is van dansmuziek, moderne en klassieke muziek en weer een ander verwees ons naar de site van Rose.

Omdat de site van Rose niet op de HDS-computer staat, bleef de mix-versie het beste bij ons hangen. Bij een voorzichtige poging om die voor onszelf wat verder in te vullen, kwamen we uit op een mix van de Ramblers, Lucas en Gea en Andre Rieu. We keken elkaar twijfelend aan. Dat werd alleen maar erger toen Gerard zich ook nog afvroeg welke instrumenten Rose voor haar muziek gebruikt. Ik stelde voor om die vraag open te laten. Niet alleen omdat we er beiden geen flauw benul van hadden maar ook om te voorkomen dat we gelet op ons bouwjaar onwillekeurig zouden uitkomen bij de mondharmonica en de triangel of nog erger bij de zingende zaag, de neusfluit of misschien wel bij de kam met een vloeitje. We zouden de muziek van Rose daarmee absoluut tekortdoen en dat wilden we beslist niet!

Hoe het ook zei de reacties op het feestje waren overweldigend, iedereen genoot nog zichtbaar na van een zeer geslaagde avond. Ook al was het voor een enkele ouder best wel even wennen om na een paar uurtjes slapen 's morgensvroeg in de auto te stappen omdat het team van zijn zoons maar Amersfoort-uit moest. Een thermoskaan met koffie voor onderweg was die morgen een minimale vereiste in de handbagage.

Maar er is meer dat mensen 's zaterdags bij HDS bezighoudt. Zo vertelde een meisje mij spontaan dat ze best wel al een beetje zenuwachtig was. Ik vroeg haar of dat kwam omdat ze met haar team tegen

de koploper moest. Haar reactie was er één vol onbegrip. Helemaal niet want ze zat niet op voetbal, ze was majorette bij EMM! Hoe kon ik me vergissen. Die middag moesten de majorettes van EMM optreden in een heel grote hal in Barneveld. Natuurlijk mag je dan best wel een beetje zenuwachtig zijn. Ik wenste haar veel succes.

En dan waren er gelukkig ook weer nieuwe vrijwilligers achter de bar en in de keuken. Dit keer kwam ik in gesprek met een moeder van een voetballer. Ze liet me desgevraagd weten dat ze het prima vindt om op deze manier meer mensen bij het reilen en zeilen van de club te betrekken. Haar motivatie was kort en bondig en sprak me zeer aan. Zij verwoordde het ongeveer als volgt: Als ik zie wat een paar jonge jongens voor het team van mijn zoon over hebben dan mag ik er best wel wat tegenoverstellen. Met een opgewekt gemoed draaide zij die middag bardienst en met deze ijzersterke motivatie sluit ik deze laatste 'Zomaar een zaterdag' van 2018 af.

Gerard en ik sturen elkaar geen kaart als we op vakantie zijn, meestal is dat in Leersum. We hebben besloten om die lijn door te trekken. Dus in plaats van kaarten ontvangen jullie bij deze onze welgemeende wensen voor een gezellige tijd. Gelukkig hebben we op vrijdag 28 december nog het Oliebollentoernooi en op zaterdag 5 januari 2019 de Nieuwjaarsreceptie. Anders zou het wel erg lang duren voordat we elkaar weer zien en spreken.

Mede namens Gerard,

Klaas van Eldik